

in ustanovljena za to, da skrbi za koristi kmetijstva pri vnovčevanju živine, je prevzela nalogo s priobčevanjem ponudb in zahtev posredovati v tem težavnem času med prodajalci in kupci živine. Zato so vsi kmetovalci in pitavci živine, ki hočejo prodati ali kupiti živino za v hlev, vabljeni, naj kolikor mogoče bitro naznanijo na naslov: Centrala za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale), Dunaj VIII., Lammgasse 4 ali pa na uredništvo „Štajerca“ v pismu ali na dopisnice sledeče:

1. Ime in naslov,
2. ali hočejo kupiti ali prodati,
3. število glav ponujane oziroma zaželjene živine,
4. nje starost in pasmo.

Prijave lahko pošljejo vsaki posamezno, ali pa jih lahko pošljejo kmetijska društva, zadruge ali zveze za več skupaj naenkrat. Prijave se zberejo in po možnosti hitro priobčijo, navadno v posebnih listih, ki se pošljejo deželnim, okrajnim in krajevnim kmetijskim društvom in zadrugam ter vsem e. k. okrajnim glavarstvom, kjer se razpoložijo na vpogled. Pri okrajnih glavarstvih dobijo te liste pred vsem živinozdravski organi. Po možnosti se bodo priobčile tudi v listih, namenjenih kmetijstvu in razširjenih med kmetovalci. Na zahtevo se bodo te liste poslale tudi posameznim zanimancem.

Kmetovalci so prošeni, naj svoje prijave in želje nemudoma naznanijo.

Glede nasvetov ali posredovanja se naj v teh stvarih kupci in prodajalci obrnejo naravnost na Centralo za vnovčevanje živine (Viehverwertungs-Zentrale) na Dunaju VIII., Lammgasse 4.

Bulgarski kralj.

Danes prinašamo sliko bulgarskega kralja Ferdinanda, ki je 26. februarja svoj 50. letni rojstni dan praznoval. Rojen je bil bulgarski kralj 1. 1861 v Sachsen-



Koburgu. Kmalu je stopil kot buzar v avstrijsko armado, potem pa prestopil v ogrsko. Potem ga je izvolila bulgarska »sobranje« za kneza, lani pa se je sam za kralja zvalil. Oženjen je že drugič.

Novice.

Zapri so v Ljubljani načelnika „glavne posojilnice“ dr. Hudnika, nadalje „revizorja“ slovenskih posojilnic Jošta, glavnega dolžnika Megliča in nekaj uradnikov. Preiskava se zdaj strogo nadaljuje. Gré se pri polomu posojilnic za milijone ljudskega denarja!

Se en polom? Poroča se iz Rudolfovega, da jo je prvaški vođa, lastnik fabrik za usnjo in opoko Anton Hočevar v Ameriko popihal. Zapustil pa je 200.000 kron dolga! Hočevar je bil eden najzagriženejših pravkov. Šele pred par leti podedoval je od očeta 300.000 K in tudi oženil se je bogato. Zdaj pa je vse šlo...

Lepa bakaža! Prijatelj lista nam piše: Kdor je bral zadnji celjski „Narodni list“, mora mu pretrpeti naroden in patriotičen čut. Srbski kralj Peter peljal se je namreč v Rim čez naše dežele ter čez Ljubljano. Kranjski narodnjaki kod „avstrijski patrioti“ so imeli priprave, da bi bili njihovega blaženega Petra veličastno sprejeli ter pred njim na kolena padli. Ali državna oblast je ukrenila, da se je ob času ljubljanskega kolo-dvor za vojaki zastražil ter se je ovacije našim pravokom preprečilo. Celjski „Narodni list“ pa to postopanje oblasti kritikuje ter izjavlja, da so

vijo“-klice. — Vsakemu treznemu Avstrijcu mora žolc skipeti nad to predrznostjo! To so „voditelji“ avstrijskih Slovencev, „vrli“ možakarji! V vsaki državi čaka možaka pravična in zaslužena kazen na vešalih; v ti blaženi Srbiji se nesramni morilci prejšnjega lastnega kralja črez svetnike in nebesih častijo. In tej srbski državi nameravajo naši slovenski prvaki vbogo zaslepljeno slovensko ljudstvo priklopiti! Pa ne samo na Kranjskem, temveč tudi na spodnjem Štajerskem lazijo v velikem številu tisti srbski prijatelji, ter ubijajo pri ubogemu zaslepljenem ljudstvu patriotičen čut in ljubezen do preljubne mile domovine Avstrije. Posrečilo se jim ne bo, — kajti na eni strani zasleduje vendar enkrat državna oblast krtovo delovanje te predrzne druhali, na drugi strani ostanemo pa še vendar mi štajerski Slovenci Avstrijci, in nikdar Srbi ali Rusofili! „Lepa bakaža!“ — Objavili smo te priproste besede vrlega kmetovalca, da bodejo naši prvaški nasprotniki vedeli, kako sodi ljudstvo o njih! Proč z veleizdajalskimi hujskači! (Op. uredništva.)

Iz Spodnje-Stajerskega.

V. Sarnitz †.

Iz sv. Lenarta sl. g. prihaja tužna vest, da je vrli veleposelnik in gostilničar V. Sarnitz svojo blago dušo izdihnil. V najlepši starosti 49 let je umrl. In lahko se reče, da ves okraj za tem vzornim sinom štajerske domovine žaluje. Pokojnik je bil eden najprirednejših in najvestnejših gospodarjev, pravi vzor poštenega posestnika. Kot gospodar kakor kot oče in soprog je stal neomadeževan kot trdni značaj. Ali tudi javnosti je svoje moči žrtvoval. Bil je dolgoletni član občinskega zastopa, okrajnega zastopa, požarne brambe, raznih zadrug itd. Po svojemu mišljenju bil je vneti zagovornik napredne stvari in zvesti pristaša naše stranke. Velika je izguba, ki nam jo je smrt tega vrlega moža prizadela. Ali spomin na nepozabljivega pokojnika ne izgine in njegov grob je svetišče za vse, ki so ga poznali in spoštovali in ljubili. Bodi mu lahka zelena gruda domače zemljice, počiva naj v miru in naša ljubezen naj obsenči njegov rani grob!

Slovenska posojilnica v Ptuj čuti tudi že posledice splošnega poloma. Ta denarni zavod je imel sploh vedno prav čuden način gospodarstva. Prav velike svote izdajal je tekem let v politične namene. Njegovi voditelji pa so bili vedno jako neprevidni. Saj je znano, da je ptujška slovenska posojilnica pred par leti velikausko svoto čez stotisoč kron izgubila. Ali gospodje si ta slučaj niso zapomnili in so bili i zanaprej lahkomišeln. Tako so tudi udeleženi pri sedanjemu groznemu polomu „Glavne posojilnice“ v Ljubljani. Javnosti sicer še ni natanko znano, koliko bode ptujška slovenska posojilnica pri temu polomu izgubila. Ali na vsak način se gre za precejšne svote, katere bodejo bržkone zopet vložniki plačali. Da se posojilnici v Ptuj slabo godi, dokazuje že dejstvo, da odpove-

duje že posojila. Z drugimi besedami povedano; ptujška posojilnica potrebuje denarja. Upamo, da bodejo mero-dajni gospodje vse potrebno storili, da ne bi vbogi vložniki svoj krvavo prihranjeni denar izgubili...

Poslanec Marckhl, eden najdelavnejših zastopnikov spodnje Štajerske, imel je pri delegacijskem obedu v Budimpešti čast, govoriti s cesarjem. Cesar je vprašal poslanca: Vi ste tudi novi v delegaciji? — Marckhl: Da, Veličanstvo! — Cesar: Čudno, da je toliko novih gospodov. Ali ste tudi v štajerskem dežel-nem zboru? — Marckhl: Ne; v sedanjih raz-merah skoraj pravim: hvala Bogu da ne! — Cesar (s smehljajem): Pa je le obžalovati: v dežel-nem zboru ostane vse (zaradi obstrukcije!) ležati! — Marckhl: Strasti so zdaj hudo druga na drugo počile. Ali vendar bi izrazil upanje, da bode v doglednem času mogoče, z delom zopet pričiti. Saj vendar razmere v tej stagnaciji trpijo! — Cesar: Imeli ste (na spodnjem Štajerskem) slabo leto? — Marckhl: Do 1908 ni bilo ugodnega vinskega leta. — Cesar: Imeli ste tudi mnogo toče, ki je zla-sti posamezne pokrajine prizadela. Ali se pečate z vremenskim streljanjem; menda ne pomaga dosti? — Marckhl: Vremensko streljanje inauguriral je slovenje-bistriški župan g. Stiger. — Iz tega pogovora vidimo, da se cesar za naše razmere zanima. Vidimo pa tudi, da je sam cesar nasprotnik slovenske obstrukcije v dežel-nem zboru!

V sv. Lovrencu sl. g. so postali prvaški zagriženci malo-preveč predrzni. Iz usmiljenja smo doslej molčali, ker smatramo glavnega vodjo nadočitelja Farkarja za precej „nervoznega“. Ali ker se ljubljanska „Sloga“ s svojim strupenim jezičkom v domačine zaganja in to že v obeh zadnjih številkah, kjer torej v tem sicer brezpo-membnem lističu čekarijo ljudje, ki imajo toliko masla na glavi, da bi sploh ne smeli na solnce hoditi, hočemo vkljub vsej naši potrpežljivosti malo odgovoriti. V sv. Lovrencu sl. g. so pred par leti šlo s VI. razredom razširili. Potem so napravili stanovanja za šest učiteljev, kar je vse precej tisočakov stalo. Občine so bile v tem oziru hudo prizadete. Znano je pa tudi, kakšno je bilo do zadnjega časa gospodarstvo v krajnem šolskem svetu! Znano je, kako sta Farkaj in Horvat, ta zagrižena prvaška modri-jana, nastopala! Ali naj povemo zopet, kako in kaj? Ali se je že pozabilo, da je delal Horvat s tujim denarjem, kakor svinja z otrokom? Ali se ne vè več, da si je tisočake tujega denarja „izposojeval“ za osebne potreščine, da se je s svojim rokavom že kazenske sodnje obdregnil? Le napredni milosti se ima zahvaliti, da se to ni zgodilo! In skriti se morajo ti prvaki, ako imajo le količik sramu! Seveda, zdaj nekaj časa sem so bili izvoljeni malo bolj strogi šolski udje in šolski načelnik je postal vrli poštenjak posestnik Rebernak. To pa menda grize in peče Farkaj-Horvatovo gospódo, ker so stari časi površnosti, nemarnosti in zapravljanja tujih denar-jev minuli. Nadočitelj Farkaj je preje sam gos-podaril, kakor turški paša. Ali Janez se bode moral zdaj navadeti, da imajo kmetje, ki pla-čujejo, tudi kaj govoriti! Razmere v šoli so po-stale zdaj naravnost nebovpijoče in ljudstvo je hudo razburjeno. Nas končno ne briga mnogo

Srebrna poroka.

Dne 28. svečana t. l. praznovala sta srebrno poroko nadvojvoda Karl Štefan in njegova soproga Marija Tereza, katerih sliki danes prinašamo. Nadvojvoda Karl Štefan je v avstrijski mornarici vice-admiral in je bil 5. septembra 1860 rojen. Oženil se je 28. svečana 1876 na Dunaju s princesijo in nadvojvodinjo Marijo Terezo. Temu zakonu je izšlo 6 otrok.

Zahtevajte

povsod

„Štajerca“.



Zur silbernen Hochzeit des Erzherzogs Karl Stephan und der Erzherzogin Maria Theresia am 28. Februar 1911.